

Γυναίκα η φαρέτρα σου έχει όπλα!

Της Κρυσταλένιας Αμπρέου-Τσιτσιρίκου

Σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας: Η πληγή που οφείλεις να κλείσεις

Μεγαλώνεις, μορφώνεσαι, κάνεις όνειρα, έχεις στόχους... Είσαι ενεργό κομμάτι της οικονομίας, όχι πια ως καταναλώτρια μόνον, αλλά ως παραγωγός έργου. Σε αφορά η εκπλήρωση επαγγελματικών στόχων, η συνεισφορά σου στην εξέλιξη των διαφόρων κλάδων της εργασίας και η ανεξαρτησία σου η οικονομική.

Ε όλα αυτά προφανώς σε ιδανικές συνθήκες. Στην πραγματικότητα είναι όόόλα αυτά, META την κάλυψη των βασικών αναγκών σου. Γιατί αυτό το τελευταίο είναι που πονάει περισσότερο, γιατί αυτό το τελευταίο είναι η αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα του σήμερα, η αχίλλειος πτέρνα που δεν επιδέχεται εκπτώσεις, κι αυτή που κανείς μπορεί εύκολα να εκμεταλλευτεί. Ιδιαίτερα σήμερα που πολλές γυναίκες και πολλά κορίτσια δεν εργάζονται για να εκπληρώσουν την ανάγκη για ανεξαρτησία και δημιουργικότητα, αλλά για να στηρίξουν τα ίδια τα σπίτια τους, καθώς ο/η σύντροφος ή οι γονείς είναι πλέον άνεργοι.

Καλοντυμένοι κύριοι, πιθανόν με καριέρα, χρήματα, ακόμη και οικογένεια. Γλοιώδη κτήνη που οσμίζονται την ανάγκη, το φόβο, την απελπισία... Εντοπίζουν το θήραμα με ευκολία. Η άρρωστη εμπειρία τους τούς βοηθά να καταλαβαίνουν πότε και γιατί δε θα διαμαρτυρηθείς, ή ακόμη και θα ενδώσεις. Ξέρουν πότε η οικονομική σου ανάγκη είναι τέτοια, που θα κοστολογήσεις ακόμη και την αξιοπρέπειά σου, ακόμη και τη σωματική σου ακεραιότητα. Αντιλαμβάνονται πότε τα όνειρά σου για επαγγελματική εξέλιξη είναι τόσο μεγάλα, που θα σε καταστήσουν εύκολα ανταλλάξιμη. Αναγνωρίζουν τη δίψα σου όταν προέρχεσαι από χαμηλά, πιθανόν από κάποια επαρχία, και μόνη προσπαθείς να σταθείς στα πόδια σου, χωρίς το πολύτιμο δεκανίκι της οικογένειας δίπλα σου.

Έχεις φωνή. Στο λέω ειλικρινά. Έχεις φωνή. Μην το δέχεσαι. Το «όχι» να είναι ηχηρό και σαφές. Να θυμάσαι πως φοβάται. Φοβάται πιο πολύ από 'σένα. Εσύ μπορεί να χάσεις τη δουλειά σου, κι αυτό θέλει εκείνος να θυμάσαι, πως θα χάσεις τη δουλειά σου και «σε εποχές που ζούμε, δεν παίζουμε μ' αυτά τα πράγματα». Εκείνος έχει να χάσει περισσότερα. Κύρος, αξιοπρέπεια, προσωπικό, οικογένεια. Σε κάνει να νομίζεις πως παίζετε μια ρώσικη ρουλέτα, όπου εκείνος κρατάει το όπλο. Μη σε ξεγελάει η σιγουριά στο ύφος του. Εσύ έχεις το χέρι σου στη σκανδάλη. Εσύ πιθανώς δεν έχεις τίποτα να χάσεις πέρα από έναν – πολύτιμο, το ξέρω – πενιχρό μισθό. Εκείνος όμως ποντάρει πολύ περισσότερα όταν ξεκινά ένα τόσο βρώμικο παιχνίδι.

Μίλα. Η οικογένεια, όποια κι αν είναι, πρέπει να ξέρει. Γιατί είτε είσαι 5 είτε 25 είτε 45, όταν πέφτεις, θα σε σηκώνει. Ο / Η σύντροφος πρέπει να ξέρει. Φοβάσαι την αντίδραση, το καταλαβαίνω. Πιστεύεις ότι θα εκθέσεις το δικό σου άνθρωπο σε κίνδυνο. Ο δικός σου άνθρωπος όμως έχει δικαίωμα να ξέρει. Να κάνει αυτό που θα ήθελες να κάνεις κι εσύ γι' αυτόν: Να σταθεί δίπλα σου στα δύσκολα. Οι φίλοι, πρέπει να ξέρουν. Γιατί πρέπει να μιλήσεις γι' αυτό. Γιατί είναι ένα δηλητήριο που δεν πρέπει να καταπίνεις, πρέπει κάποιος που σ' αγαπάει να σου κρατάει πίσω τα μαλλιά, μέχρι να το φτύσεις όλο. Να βγει από μέσα σου. Ο περίγυρος, πρέπει να ξέρει. Γιατί κανένα άλλο κορίτσι και καμιά άλλη γυναίκα δεν πρέπει να βρεθούν στη θέση σου. Κι ο προβληματισμός που θα γεννήσεις, μπορεί να προστατεύσει την επόμενη γνωστή σου, πριν βρεθεί στην ίδια θέση. Η ντόπια κοινωνία, πρέπει να ξέρει. Γιατί όταν εσύ αποχωρήσεις, κάποια αγγελία θα μπει για να καλύψει τη θέση σου. Και καμιά δεν πρέπει να εκτεθεί σαυτό τον ίδιο κίνδυνο.

Ο νόμος. Χα! Ο νόμος! Αυτό που έζησες ήταν μαρτυρικό. Όμως υπάρχουν μάρτυρες; Ή θα μπαινοβγαίνεις για χρόνια μέσα σε παγερές δικαστικές αίθουσες και θα είναι ες αεί ο λόγος σου ενάντια στο δικό του; Να το κάνεις! Αν έχεις τη δύναμη, να το κάνεις! Να τον ταλαιπωρήσεις, να διεκδικήσεις το δίκιο σου, να κλείσεις τ' αυτιά σου στις συκοφαντίες και τα ψέματα που θα ακουστούν σε βάρος σου, να βρίσκεις το κουράγιο να αντικρύζεις την άρρωστη όψη του, να ακούς τη σιχαμερή φωνή του. Κάποιες το έκαναν. Κάποιες κέρδισαν. Αν μπορείς, κάντο.

Η ψυχολογία. Να ποιος άλλος πρέπει να ξέρει. Αυτό που συνέβη δεν πρέπει να το ξεχάσεις. Ποτέ. Πρέπει όμως να το ξεπεράσεις. Οριστικά. Ζήτα βοήθεια, στρέψε το βλέμμα σου σε κάποιον που θα σε βοηθήσει να ακολουθήσεις τα σωστά μονοπάτια για να ξεμπερδέψεις αυτό το κουβάρι σκέψεων και αναμνήσεων που κουβαλάς μέσα σου. Βάλε τις θολωμένες εικόνες στα σωστά κάδρα, και καθάρισε το μέσα σου από το μαύρο που του γέμισαν. (Κέντρα συμβουλευτικής και υποστήριξης είναι δίπλα σου χωρίς κόστος.)

Η συνέχεια. Θα συνεχίσεις. Θα συνεχίσεις γιατί η ζωή συνεχίζεται. Κι εσύ δε θα μείνεις θεατής, επειδή κάποιος προσπάθησε να σε βγάλει εκτός αρένας. Το αντίθετο. Θα γιατρέψεις τις πληγές σου, και ξανά μάχη θα βγεις έξω στον κόσμο. Θα εργαστείς ξανά, θα συνεργαστείς ξανά, θα βάλεις φίλτρα στα κριτήριά σου, αλλά όχι παρωπίδες. Εάν εσύ δεν καταφέρεις να εμπιστευτείς συνεργάτη ξανά, εάν εσύ δειλιάσεις να κυνηγήσεις και πάλι τα όνειρά σου, εάν εσύ χάσεις δράμι από την αβρότητά σου, εσύ θα έχεις χάσει αυτή τη μάχη. Και οι πληγές της θα σε καταδυναστεύουν πάντα. Γιάτρεψέ τες, και κάντες δύναμη και γνώση. Τώρα και γνωρίζεις και δυνατή είσαι. Τα σκουλήκια θα γυρίσουν πίσω στις τρύπες τους, κι εσύ θα βγεις χαμογελαστή και οπλισμένη πίσω στο φως.